सर्गः ५ यावत्प्रतापनिधिराक्रमते न भानुरह्नाय ताव
द्रुणेन तमोनिरस्तं। आयोधनाग्रसरतां त्वयि
वीरयाते किं वा रिपंस्तवगुरुः स्वयमुच्छिनत्ति॥ ७१॥
शय्यां जहत्युभयपक्षविनीतनिद्राः स्तम्बेरमामुखर
शृङ्खलकर्षिणस्ते। येषां विभान्ति तरुणारुणराग
योगाद्भिन्नाद्रिगैरिकतटा इव दन्तकोशाः॥ ७२॥

यावदिति। भानुः सूर्य्योयावन्ना क्रमते नोदेति अरुणेन सूर्य्यसारथिना तावत् अह्नायशीघ्रं तमोन्धकारं निरस्तं नाशितं हे वीर शूर त्वयि आयोधनाग्रसरतां संग्रामाग्रगामिनां याते प्राप्ते सति तव गुरुःपिता रिपून् शत्रून् स्वयमात्मना किं नोच्छिनत्ति नैवेत्यर्थः किं भानुः प्रताप निधिस्तेजसामाश्रयः ॥ ७१ ॥ शय्यामिति। ते तव स्तम्बेरमा हस्तिनः शय्यां जहति त्यजन्ति किं स्तम्बेरमाः उभयपक्षविनीतनिद्राः उभाभ्यां द्वाभ्यां पक्षाभ्यां पार्श्वाभ्यां विनीता निवारिता निद्रा यैस्ते पुं किं० स्तम्बेरमाः मुखर शृङ्खलकर्षिणः मुखराणि सशब्दानि शृङ्खलानि निगडानि कर्षन्ति ते येषां दन्तकोशाः दन्ताः कोशाः कुण्डलादव ते तरुणारुणरागयोगात् तरुणेन पुष्टेनारुणस्य सूर्यस्य रागेण रक्तवर्णेन योगात्सम्बन्धात् भिन्नाद्रिगैरिकतटाः भिन्ना भेदं प्राप्ता अद्रेः पर्व्वतस्य गैरिकधातोस्तटादव विभान्ति शोभन्ते॥ ७२॥